

РЕШЕНИЕ

№ 2839

гр. София, 23.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 12.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **4731** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 и чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 12495 от 23.06.2010г. по описа на Административен съд С.-град (АССГ), подадена от Ч. А., гражданин на А, срещу решение № УП-77/10.06.2010г. на И. О. при Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят сочи, че административният О. е следвало да изследва и обсъди наведените от него обстоятелства, свързани с нежеланието му да се завърне в А и да съотнесе към бежанската му история чл.8 и чл.9 от ЗУБ, както и да се произнесе мотивирано относно ситуацията на сигурност в А и спазването на основните човешки права там. Липсвало посочване на източниците на информация за настоящата ситуация в страната на произход. Мотивираното произнасяне относно ситуацията в страната на произход според жалбоподателя е от съществено значение за спазване на принципа за забрана за връщане на чужденец на територията на държава, в която е застрашена неговата свобода или живот, уреден в чл.33 от Конвенцията за статута на бежанците и чл.4, ал.3 от ЗУБ. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решение № УП-77/10.06.2010г. на И. О. при Д. и върне преписката за ново разглеждане на административния О. със задължителни указания за разглеждане на молбата му по същество и в общо производство. Поискарал е преводач от арменски език, такъв съдът му е назначил, но жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, за което е редовно

призован.

Ответникът – И. О. при Държавната агенция за бежанците оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Сочил, че решението е правилно и законосъобразно. Излага подробно съображенията си в писмени бележки. По наведените в жалбата съображения намира, че молбата за статут е отхвърлена като явно неоснователна при наличието на двете предпоставки по чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ – чужденецът е подал последваща молба (в случая шеста поред) и липса на позоваване на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му за произход. Счита за неотнормирани аргументите за „сигурна държава по произход”, което понятие (§ 1, т.8 от ДР на ЗУБ) намира за приложимо не във всички случаи на поризнасяне по молби за статут, а само в хипотеза на чл.13, ал.1, т.13 от ЗУБ за отхвърляне на определена жалба като явно неоснователна и при приемане от Министерския съвет на национален списък на сигурните страни. Освен това сочи, че задължение за излагане на подробни аргументи относно сигурността на държавата по произход съществувало до влизане в сила на ЗИД на ЗУБ (ДВ бр.52 от 2007г.). По повод мотивирането на решението се позовава на това, че интервюиращият О. е направил извод, че спрямо жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 и 9 и хуманитарен статут по чл.9, ал.1, б и 8 от ЗУБ, който извод според ответника е законосъобразен. Така органът правилно бил приложил чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ (а не както сочи жалбоподателя чл.13, ал.1, т.1 и 2 от ЗУБ). Искан съдът да остави в сила решение № УП-77/10.06.2010г. на И. О. при Д. като законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от регистрационен лист № УП 3376/08.06.2010г. Ч. А. е роден на 09.03.1988г. в А. Е, гражданин е на А, по народност арменец, неженен и без деца, вероизповедание – григорянин – Апостолическа църква, с основно образование. При регистрирането си представя световен паспорт № 336332, валиден до 05.10.2014г.

За първи път Ч. А. е подал молба за статут до Д. вх. № 928/ 28.07.2008г., като посочените с решение № УП-109 от 29.08.2008 г. на И. О. при Д. е отхвърлена молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут. Посоченият акт е обжалван от Ч. А., като жалбата му е отхвърлена с решение № 363 от 06.10.2008 г. постановено по адм. дело № 537 по описа за 2008 г. на Административен съд П, IV-ти състав.

Последователно след първоначалната му молба Ч. А. подава втора, трета и четвърта молба за статут до Д. (вх. № съответно 1159/19.11.2008г., 312/07.04.2009г. и 3376/13.08.2009г., потвърдена с молба вх.№ 1117/27.10.2009г.). С решения № УП-125/24.11.2008г., УП-53/09.04.2009г. и УП-119/30.10.2009г. интервюиращи органи при Д. са отхвърлили молбите на основание чл.70, ал.1, т.1 във вр. с чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ като явно неоснователни. Посочените решения са обжалвани по съдебен ред като жалбите са отхвърлени с решения на АССГ както следва: решение №1/13.01.2009г. по адм.дело № 7325/2008г. I-10 състав, решение № 53 от 11.06.2009г. по адм.д. № 2699/2009г. на I-11 състав и решение от 15.01.2010г. по адм.дело № 7734 по описа за 2009г., I-18 състав.

Производството пред Д., завършило с обжалваното решение е открито с шеста поред молба (молбите са общо шест като освен гореизброените, по молба с вх.№ 3376/13.08.2009г. органът на Д. не се е произнесъл по същество с решение № БР -24/18.09.2009г., като при обжалването му с определение № 3005г. по адм.д. №

6654/2009г. на АССГ и преписката е върната в Д. за произнасяне по същество по тази молба) на Ч. А. вх. № 713 от 08.06.2010г. (рег. № УП 3376 от 08.06.2010г.). В молбата си Ч. А. е заявил, че желае да живее в Б и да получи хуманитарен статут. По молбата е проведено производство по реда на Глава шеста, раздел II на ЗУБ. За проведеното интервю е съставен протокол с вх. № УП 3376 от 09.06.2010г., подписан от Ч. А., интервюиращия О. и преводач. От протокола се установява, че интервюто е било проведено на разбираем за молителя език – арменски. В интервюто той е посочил, че желае да остане в Б и да получи хуманитарен статут, тъй като в Б му харесва, тук е учил и завършил образованието си.

В хода на производството, съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, е изискано и предоставено писмено становище от Държавна агенция “Национална сигурност”, рег.№Т-1710/10.06.2010г. В становището е заявено, че Държавна агенция “Национална сигурност” не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б на лицето Ч. А., регистрирано в Д. с вх. № 713/08.06.2010г., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ. Производството е завършило с обжалваното решение № УП-77 от 10.06.2010г. на И. О. при Д., с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Ч. А. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В мотивите на обжалваното решение, е прието, че по отношение на лицето не се установяват предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ. Чужденецът не е посочил никакви факти, обосноваващи страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. За чужденеца според органа не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал., т.1-3 от ЗУБ, той не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Посочено е, че той не е семеен и по отношение на него не са налице обстоятелствата по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Излага се, че производството за предоставяне на статут е по шеста по ред молба, както и, че чужденеца не се позовава на никакви нови съществени причини, различни от вече изложените в предходното производство. В заключение интервюиращият О. приема, че молбата на Ч. А. за предоставяне на статут е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ и като такава следва да бъде отхвърлена. Решението е връчено на молителя на 16.06.2010 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 84 ал. 1 от ЗУБ преклузивен 7 - дневен срок (на 21.06.2010г., при връчено решение на 16.06.2010г.), от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

След служебно извършена проверка, съдът констатира, че обжалваният в настоящото производство индивидуален административен акт – решение № УП-77/10.06.2010г. на И. О. при Д., е издаден от компетентен О., в кръга на предоставените му правомощия (интервюиращият О. е определен със заповед № 55/04.03.2010г. на председателя на Д. да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ) и в предписаната от закона форма – чл. 68 и чл. 70 от ЗУБ. Решението е издадено в посочения в чл. 70, ал. 1 от ЗУБ тридневен срок (молбата е подадена на 08.06.2010г.,

решението е постановено на 10.06.2010г.). При постановяването му са спазени действащите материалноправни разпоредби, не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като решението е съобразено и с целта на закона.

При постановяване на решението административният О. се е позовал на разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, съгласно която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ, съответно по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая фактическият състав на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е налице.

Молбата на Ч. А. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. По отношение на молителя е налице производството за предоставяне на статут в Република Б, приключило с влязло в сила решение - решение № УП-119 от 30.10.2009г. на И. О. при Д., с което е отхвърлена предходната му молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

При подаване на настоящата последваща молба, жалбоподателят не е я е обосновал с и не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Изложените от него причини за нежелание за връщане в страната му по произход – желание да остане в Б и да получи хуманитарен сатут, обстоятелството, че е живял и учил в Б, че същата страна му харесва, не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и на чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ. Както при провеждане на интервюто от административния О., така и в настоящето производство Ч. А. не твърди, че по отношение на него са се реализирали такива обстоятелства, които са в състояние да предизвикат основателен страх от преследване, поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение. Не твърди също така, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт и поради тези причини не може или не желае да се завърне в държавата си по произход – А. Не се установява спрямо Ч. А. да е налице и хипотезата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, тъй като от него не са посочени каквито и да било причини от хуманитарен характер. Той не е семеен и по отношение на него не са налице обстоятелствата по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

Що се отнася до възражението, че административният О. не бил обсъдил бежанската му история и че не бил мотивирал решението си със ситуацията в А: В случая органът е обсъдил наведените в настоящата последваща молба обстоятелства, които освен, че не са от кръга на относимите съгласно ЗУБ за предоставяне на статут обстоятелства, не са и нови, тъй като са навеждани в предходните молби на жалбоподателя. Тоест административният О. се е поризнесъл по наведените от Ч. А. конкретни обстоятелства в молбата му, но не дължи задължително произнасяне в решението си по принцип по сигурността на държавата на произход на чужденеца (без навеждане на конкретни обстоятелства). Както сочи в писмените си бележки и ответникът, съгласно изменението на чл.70 от ЗУБ със ЗИД обн. в ДВ бр.52 от 2007г., отпадна

действащото дотогава такова изискване на разпоредбата на чл.70, ал.2 от ЗУБ. Жалбоподателят и не сочи никакви нови обстоятелства и то в контекст на обстановката в А, а както бе посочено органът не дължи служебно произнасяне.

Предвид изложеното, съдът намира, че решението, е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ и не са налице основания за отмяната му. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл.85 от ЗУБ и чл.172, ал. 2, пр. 5 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. А., гражданин на А, срещу решение № УП-77/10.06.2010г. на И. О. при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на РБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, т.1 вр. с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: